նոյց, վստահացնելով զՔեզ, թէ անոնց ի նպաստ եղածները ոչ միայն աստուածեղէն բարութենէն պիտի վարձատրուին, այլ եւ անմոռաց պիտի ըլլայ մեր սուրբ եւ առաքելական Աթոռի յիշատակարանին մէջ. եւ այլն:

Նոր–Ջուղայեցիք մասնաւորապէս մտեր–մացած էին Սպահան Բոկոտնկարմելեանց Մեծաւորի, Հ. Յովհ. Թադէոսին: 1629ին, երբ պիտի մեկնէր Հ. Յովհաննէս Հոմ, ոչ միայն տեղւոյն հայ եպիսկոպոսն Ա. Աչքատուր կեսարացի եւ Արիստակէս վարդապետ, այլ եւ Մովսէս կաթողիկոս ներկայացուցած էին բերանացի եւ գրով փափաքները, որոնց մասին խընդրած էին բանակցիլ Ս. Ժողովին հետ: Նաեւ Ա. Նոյայ Նազար յանուն հայ վաճառականներու խնդրած էր անոր միջնորդութիւնը Ս. Քահանայապետին քով, որպէս զի հայ վաճառականներուն չնորհուին քահանայապետական պետութեան եւ ուրիշ քրիստոնեայ աշխարհներու մէջ կայաններ, ուր կարենային արտահանել իրենց ապրանքներն առանց մաքսի. եւ Հոմի բացուի հայկական Դպրատուն մը:

Հայ վաճառականներու խնդիրքը կը դնէ Հ. Յ. Թադէոս Ս. Աթոռի առաջ: Ս. Ժողովը զայն խորհրդածութեան նիւթ կ'ընէ 1630, Յուլիս 23ին գումարուած Նիստին մէջ եւ հետեւեալ եղրակացութեան կը յանգի[1].

[1] Prop. Persia ect., an. 1648 inclusive, vol. 209, f. 298.